

Nyligen fick jag personligen erfara hur sårbar tillvaron är i vårt underbara digitala samhälle.

Min ihållande hosta som jag trott berott på vanlig **förkylning** ville inte ge sig. Dessutom är jag tröttare än vanligt, har hjärtklappning vid minsta ansträngning. Till slut förstod jag att jag måste ta tag i problemet.

Först ville jag prata med 1177 som man är tillsagd att göra när man blir sjuk. Så jag försökte kontakta dem. Det gick bra ända tills jag var inkopplad via den länk jag fått på sms.

Då fick jag svaret att min telefon inte var kompatibel med 1177. Så redan där blev det stopp, ett moment 22.

När jag ringde vårdcentralen dagen därpå är det första de säger att man ska ringa 1177 och vid livshotande tillstånd 112. Man ska alltså själv vara kapabel att avgöra om det man drabbats av är livshotande.

Jag fortsatte lyssna på roboten... Du får nu fem val ... Efter att jag valt återkom roboten, Du har nu fyra val ... Efter mitt nya val och inknappning av personnummer återkom roboten med fråga om telefonnumret jag ville bli uppringd på och sedan beskedet att jag skulle bli uppringd några timmar senare.

När jag väl blivit uppringd av en sköterska och dragit mina symptom sa hon att min doktor inte har någon ledig tid förrän i mars – det vill säga efter minst 4–5 veckor. Jag fick dock ett besök samma dag hos en annan läkare.

Mina snälla grannar skjutsade mej så läkarbesöket tog bara runt tre timmar innan jag var hemma igen. Jag blev väl mottagen och undersökt och informerad av en ung läkare. Svaret på det sista provet de tog skulle jag få nästa dag.

Det visade sig att jag har ett allvarligt problem med mitt hjärta. Remiss är skickad till vidare undersökning. Den skulle bli om två till tre veckor.

På vägen hem besökte vi apoteket för att ta ut den medicin jag blivit ordinerad. Den fanns dock inte inne på apoteket. Jag skulle få ett sms när den kom in.

Kallelsen till ultraljud, inom mindre än en vecka, kom nästa dag och det gjorde också beskedet från apoteket.

Den digitala sårbarheten

Jag har insett att min Iphone inköpt för tre och ett halvt år sedan inte går att systemuppdatera. Jag måste köpa en ny mobil för att ha tillgång till bankid annars är jag helt bortkopplad från samhället.

Nu råkade det bli så att när jag som allra mest behövde ha en säker kontakt så fungerade inte det digitala.

Givetvis förstår jag att de som tillverkar mobiler vill tjäna så mycket pengar som möjligt och maximera sina intäkter. De kan ju göra precis vad de vill, de där stora techbolagen. Vill de bygga in en svaghet i sina produkter som kan tjäna deras syften så gör de det.

De kan också stänga ner ett land och göra så ett annat land förlorar i krig, ett tredje land får svårt att genomföra ett val, ett fjärde lands bankväsen blir kaputt, datatekniska satelliter kan sättas ur spel, och så vidare.

Så gott som alla de största techbolagen finns i USA. Ett land som nu verkligen har ett opålitligt styre. Europa och i synnerhet Sverige har satt sig i en beroendeställning till USA som kan bli förödande.

Om nu Sverige ska vara digitalt till hundra procent så bör alla över arton år få en statssubventionerad mobil som fungerar i alla samhällsliga fall där tillgänglighet via bankid erfordras.

Den maktfullkomliga ofullkomligheten

Det går att med fog säga att de som haft makten att bestämma över vårt lands väl och ve har tagit väl många korkade beslut. Ofta med sikte på att flytta pengar i tron att de ger mer avkastning på ett annat ställe eller investera i helt idiotiska projekt.

Godtrogenhet, ren dumhet, dåligt underbyggda beslut och obefintligt konsekvenstänk av olika makthavare har under decennier gjort att skattebetalarna flera gånger fått stå med notan för monstruöst dåliga beslut, till exempel Vattenfalls holländska elaffär, missriktat företagsstöd, dåliga upphandlingar, okunskap om den digitala världen etcetera. Dessutom har vi en usel förvaltning av statens tillgångar.

Myndigheten för civilt försvar, MCF, jobbar för högtryck men resultatet låter vänta på sig. I händelse av akut krig och ofärd kommer vi att stå oss slätt. Trots broschyrerna verkar inget fungera som det ska. Det är väl som vanligt **någon annan** som ska se till att saker och ting blir gjorda?

Till sist oset från den fina världen

Epsteineländet tar aldrig slut. Ju mer som publiceras av de beramade dokumenten desto mer skit kommer upp till ytan. Snart kan man inte andas, odören kväver oss.

De offentliggjorda, maskade dokumenten sägs vara bara en bråkdel av alla som finns. Den ende som verkar vara helt **oskyldig** är Trump, men hans städgång har jobbat länge med att gömma undan allt där Trump förekommit.

Allmänheten world wide har i alla fall fått klart för sig vad den så kallade eliten har för sig, vad den dras till och är intresserad av. Kort sagt vad de är för människor.

Ur led är tiden, vem är jag att vrida den rätt?

